

jež byly podle § 32 zák. ze dne 26. března 1925 č. 48 Sb. z. a n. o ochraně nájemníků dosud přikázány okresnímu soudu pro Staré Město a Josefov.

Vlád. nařízením ze dne 26. srpna 1926, č. 165 Sb. z. a n. zřízen byl dnem 1. listopadu 1926 samostatný »Exekuční soud v Praze« pro exekuční věci náležející do příslušnosti okresních soudů zřízených v hlavním městě Praze. Současně byl zrušen okresní soud pro Malou stranu v Praze a jeho obvod sloučen s obvodem okresního soudu na Smíchově.

Sídlo, obor působnosti i název okresního soudu na Smíchově byly změněny nyní vl. nařízením ze dne 4. listopadu 1926 č. 206 Sb. z. a n. Tento soud se nazývá nyní (od 15. listopadu 1926) »Okresní soud civilní pro Prahu-Západ«, sídlí v Praze-III., Karmelitská ul. 19. Z působnosti jeho vyloučeny trestní věci a přeneseny na okresní soud pro přestupky v Praze a pozemkové knihy, vedené dosud u okresního soudu na Smíchově, odevzdány Zemskému soudu civilnímu v Praze.

Konečně upraven vl. nař. ze 4. listopadu 1926 č. 206 Sb. z. a n., s účinností od 1. ledna 1927, místní obvod působnosti okresního soudu pro věci obchodní v Praze tak, že nyní se jeho působnost rozšiřuje na celé území hlavního města Prahy a obcí a osad soudních okresů karlínského a smíchovského, které jsou mimo obvod hlavního města Prahy.

Neuvěřitelná zpráva. Pod tímto nadpisem přináší listopadové číslo »Soudcovských Listů« zprávu, že u jednoho sborového soudu v Čechách konají se ústní jednání v civilních sporech na trojí zápřež tím způsobem, že všichni tři členové senátu soudí současně ve třech oddělených místnostech a scházejí se formálně jen k vynesení rozsudku. Podobnou zprávu, rovněž ze zcela hodnověrného pramene, přinesl náš časopis v únoru t. r. (str. 79) z Moravy s tím rozdílem, že tam zasedá senát dvoučlenný a třetí člen koná si svoje věci odděleně a bývá zavolán jen, když jde o nějaké usnesení nebo o rozsudek. Jak viděti, nejde o zjevy ojedinělé a bude zapotřebí, aby si jich všimla a velmi důrazně zakročila justiční správa. Označili jsme tehdy vytýkaný postup jako neúctu k zákonu i neúctu k soudnictví, jež působí skličujícím dojmem ohromného úpadku . . . »Soudcovské Listy« odsuzují rovněž velmi ostře takové zjevy, mluví o zesměšňování vši soudcovské práce, jež se děje buď z čistého nerozumy nebo do nebe volajícího »štrébrovství«, které by zasloužilo, aby jak soudci samými, tak i intervenujícími advokáty bylo postaveno na pranýř.